

Vstal z mrtvých.

—Donahay in Cleveland Plain Dealer.

Krásná Bille Burkeová.

Také zvaná "růžová dána". Hvězda velkého jeviště i obrázkového divadla.

Celé moře růžových růží na ermovém pozadí, nábytek barvy smetanové, matně zelené koberce a ve skleněné váze jemně růžové růže. Toť první dojem jaký pocítí divák při vstoupení do oblékárny proslavené krásy a oblíbené dramatické umělkyně, Billie Burkeové. Všude jsou růže. Přikrývají stěny, toaletní stolek, ba i záclony podušky a tvoří obrubu zrcadel. Nábytek jest všecken ozdoben ručně malovanými růžemi, a kdykoliv krásná Billie dlí na cestách, cestuje nábytek zároveň s ní.

Avšak návštěvník nemá mnoho času pozorovat tyto krásy, zrak jeho poutá ještě krásnější majitelka komnaty. Spanilá Billie se svým bohatým vlasem barvy leštěné mědi, s hlubokými jako mačsky purpurovými očima, s tvářičkami barvy čajové růže a rudými ústy. Kritikové jejich povoláním jest popisovati nejen výkon nýbrž i vzhled umělců, hlavně však umělkyní, nemohou naléztí slov, jež zachytila by půvab Billie Burkeové. I nejlepší fotografie jsou mdlým napodobením právě Billie.

Narodila se ve Washingtonu D. C., v roce 1886 a záhy věnovala se umění divadelnímu, hlavně pro to že jevila k povolání tomu vlohly a rodičům zdálo se potřebným, by nějakým způsobem v pádu potřeby dovedla si vydělávati živobytí. Nadaná krásou a půvabem, těmi-

to dvěma mocnými činiteli ku ziskání obecnosti, rychle stoupala po žebříčku slávy, a dnes v poměru mladému věku, jest jednou z nejpopulárnějších našich hvězd. Poslední dobou hraje též v obrázkových divadlech, tak jako velká většina Amerických umělců, kteří chtějí čerpati zisk, plynoucí z produkce takových. Leč před tím více roků sklízela značné úspěchy na jevištích velikých divadel. Právě nyní cestuje se svou divadelní společností co hvězda kusů Gloria Romance.

Bude snad zajímaví když prozradíme, jaké slušné dostává, kdy občas zapůjčuje svou osobu a umění obrázkovým divadlům. Čtyři tisíce dollarů týdně! To činilo by 280.000 doll. ročně, kdyby stále hrála v obrazech, což však ona nečiní. Kromě toho dostává se jí různých skvostných darů. Jest to na příklad automobil v ceně 12 tisíc dollarů, modře obarvený a uvnitř vyzdobený sedými poduškami. V předu stojí malá figurka z vyřezaného stříbra, čtyři nebo pět palečků vysoká, kování jest též stříbrné, a celá ekvipáž jest pomoci různého zařízení tak upravena, že se ni dost málo neotřásá. Kromě toho dostává darem skvostné vybavení a spodního prádla, klobouků, rukaviček slunečních, a co všechno potřebuje, aby na jevišti poutala pozornost a krása její byla hodně orámována. Všeho toho dostává se jí z čistě obchodních pohnutek. Takové vydání vyplácí se řediteli mnohonásob, neboť obecnost v každém městě, kam její společnost zavítá, naplňuje

du do posledního místa. Jak silnou pákou jest ženská krása! Protože velmi miluje růže a cele se jimi obklopuje, dostalo se jí jména "růžová dána", ačkoli někteří známí jí nazývají též "slunečnou dívkou", protože jest mírná a veselá povahy, vždy se usmívá a nikdy se na nikoho nehnevá. Miluje zvířata, zvláště psy. Je majitelkou půl tuctu psů vzácných plemen, které ovšem sebou nevozí; ti žijí v jejím venkovském sídle. Kdykoliv jí čas dovoluje, jezdí domů na neděle, a tu nalze jí návštěvník oděnou v bílý úbor obklopenou zamilovanými květinami a psíky. Holiuje též různým sportům zhrává prospěšným jako hraní golfa, tenisu, basket-balu, ježdění na bicyklu, plavání, podníká dlouhé procházky a pod. A jako koruna všeho jest šťastné provdání. Manželem jejím jest známý divadelní ředitel a impresario Florene Ziegfeld ml., jehož první manželkou byla francouzská subretta Anna Heldová.

Billie Burkeová deera manželů William Ethelburt Burkeových, jejíž pravé jméno jest Ethel (Billie jest pouze přijaté jméno), vypravuje o sobě následující.

"Když mi bylo osm roků, byla jsem dána do školy poblíž Remsgatte, v Anglii abych pokračovala v učení, započatém ve Francii. Tam zůstala jsem do svého čtrnáctého věku, kdy poprvé jsem účinkovala na jevišti. Otec choval velké naděje v můj hlas a v domněnce, že rychleji budu postupovati když začnu vystupovati ve vaudevilních představeních, vyhledal pro mne takové místo. Po nějakou krátkou dobu cestovali jsme po venkově a pak neočekávaně dostavilo se mi štěstí vystoupiti v Londýně. Zde poznal mě Leslie Stuart, skladatel úspěšných lehkých oper "Florodora", "The Silver Slipper", "The School Girl" a jiných a nabídl mi místo ve své společnosti. V květnu roku 1903 jsem debutovala v kuse "The School Girl". Nikdy nezapomenu na úzkost i radost jak jsem pocítila, aniž na vděčnost vůči panu Stuartovi.

V Londýně těší se oblíbená krásná choristky, které nemají právě velikých vloh, ale jež obecnost viděti chce v každém novém kuse. Nejsou to hlavní zpěvačky, nýbrž děvčata krásná jako panny, skvostně oblečená, jež umí trochu tančiti neb zpívati. Těm dává se přednost před úplně novými a cizími herečkami, když jedná se o postup a proto cítila jsem se býti vyznamenána, když mně poměrně neznámá, nabídnuta byla úloha v opeře "The Duchess of Dantzig". Nadehnuta ctižádostí a posilovaná dobytými úspěchy, vyhledávala jsem příležitost s Chas. Frohmanem, v naději že nabídne mi místo v Americké společnosti, jež měla hráti též kus. Avšak marné přání, v té době pan Frohman se o mne pranic nezajímal, a proto přijala jsem úlohu v novém kuse "The Blue Moon", jež následoval. Asi v tom čase, totiž roku 1905 počala jsem úmysl zanechati komických oper a věnovati se činohře, a štěstí se na mne opět usmálo. Ředitel Anglického divadla pan Charles Hawtrey nabídl mi úlohu v kuse "Mr. George" a nikdy nezapomenu jakou práci si se mnou dal, aby naučil mne každému pohybu a posuňku. Nepřeháním, když řeknu, že věnoval tomu celé hodiny. Velice cením pro mě kromě jiných instrukcí bylo naslouchati jeho bezvadné angličtině volbě slov a jasné výřečnosti, čemuž se má každý umělec dokonale naučiti. Bohužel máme až příliš mnoho těch, kterým není skorem ani rozuměti.

Během doby kdy hrála jsem v "Mr. Gerge", stalo se to co jsem již neočekávala; Pan Frohman na bídnul mi místo, a jaké místo! Měla jsem hráti hlavní ženské role ve společnosti známého amerického herece pana Johna Drewa. Různé podrobnosti ujednali jsme spolu bez psané smlouvy. Slovo pana Frohmana bylo tak ceně, jako nejlépe ověřena zákonitá listina; on také málokdy vyhotovoval

pravidelné psané smlouvy, vše se vyřídilo ústně.

Dne 31. srpna 1907 vystoupila jsem poprvé v Americe v kuse "My Wife", přeložená z francouzského "Josette Ma Femme". Byl to nezapomenutelný den. Panovalo strašné parno a mně bylo hořko vně i uvnitř. Pezrovu měla jsem to štěstí hráti s umělcem, pravým mistrem všech divadelních nuancí, obdařeného zvláštními vlohami, jež po léta pečlivě třbil.

A vystupovala jsem výše a výše po žebříčku slávy. Po roce již byla jsem hvězdou Frohmanovy společnosti. Dne 27. srpna 1908 vystoupila jsem poprvé jako Jacqueline ve kuse "Love Watches". Kus tento byl následován jiným, "Mr. Dot", jež těšil se veliké oblibě. Tu teprve poznala jsem jakou výhodou byla moje zkušenost v lehké opeře. Když se po dlouhou dobu hraje jeden a týž kus, táž omlha počne záhy hra se sedlovati, abývá skoro nemožno vložit do hry pravou živost a jiskřivost. V takových chvílích pomáhala jsem si různými posuňky, jaké jsem používala jsem při opeře, a někdy jsem i v případné chvíli za zpívala kousek písničky. Jinou výhodou má pevecká zkušenost, že herečka naučí se svého hlasu tak obratně a opatrně používat, i když jest na příklad nastuzena, že může jej lépe ovládati za všech okolností, než-li taková která zpívati neumí.

Po té následovali jiné kusy a v březnu roku 1914 hrála jsem hlavní roli v premiéře kuse "Jerry" v new-yorském divadle Liecum. Toho roku učinila jsem nejzávažnější smlouvu v mém životě. Prodávla jsem se za nynějšího svého ředitele Florene Ziegfelda ml. což ee 1914 a následujícího 1915 hrastalo se dne 11. dubna 1914. V rola jsem stále v "Jerry" a letos věnovala jsem značnou část svého času vystupování v obrázkových divadlech.

Pouhý stín dřívějšíka. Mnohý chorý, trápený reumatismem nebo neuralgií, je pouhým stínem toho, jak dříve vypadal. A přece pomoci je tak na blízku, použití Trimerova Linimentu vrátí opět trpícímu zdraví. Je to zároveň výborný lék pro nemoženniny, vymknutiny, ozobeniny. Cena 25 a 50c. v lékárnách, 35 a 60c. poštou. Stejně malý výdaj opatří do vaší domácnosti Trimerův Mírnitel kašle, znamenitý lék pro nastuzení, kašel neb záduchu. Jos. Trimer, velko-výrobce léků, 133-1339 So. Ashland ave., Chicago, Ill.

Hrdinové a hrdinky. Některé časopisy mají ve zvyku hledati hrdinu nebo hrdinku při každém neštěstí nebo náhodě. Není tomu dávno co jistý časopis hledl jako velikého hrdinu muže, jehož hrdinství pozůstávalo v tom že odtáhl raněného strojvedoucího od hořícího vozu, když parostroj yl zastaven. Tento mladý muž nevystavoval svůj život žádnému nebezpečí a jeho čin byl prostý takový, jaký by byl vykonán kýmkoliv kolem se ubírajícím.

Nebylo tu zcela žádných příčin označovati jej jako hrdinu a byli to člověk soudný, jistě rděl se sám nad chvástavostí časopisů. Jest těžko rozuměti snaze amerických časopisů vytvářeti při každé příležitosti hrdiny a hrdinky a věnovati jim celé sloupce. Ale skutečným hrdinům a hrdinkám věnují jim velice málo pozornosti. Před nedávnem četli jsme v jistém časopise zprávu o jisté ošetřovatelce raněných, která zemřela následkem nákazy, kterou utrpěla si při ošetřování raněných vojínů. Byla to mladá žena, ze vznešeného anglického rodu a pro to dostalo se jí pozornosti tisku a poslána byla o úmrtí jejím do světa šestitřádková zpráva. Ale mladá tato žena byla skutečně hrdinkou a kolik takových hrdinek obětovalo životy své vznešené povinnosti, aniž by svět o tom zvěděl! Jistotně že veliké množství.

Jsou hrdinové a hrdinky, o kte

rych svět ani se nedovídá. Na tisících jich nalézá se v nynější době na evropských bojištích. Ubírají se do zákopů na bojiště, aby raněným přinesli pomoci, a vydávají tak životy své velikému nebezpečí. Jsou hrdinové kteří odstraňují raněné své kamarády z bitevní linie za deště kulí. Jsou lékaři hrdinové, kteří jdou do země, napadených nákažlivými nemocemi a stávají se obětí svého povolání. Jak mnoho takových hrdinů a hrdinek zahynulo v Srbsku a jinde! Ale velice málo jsme o nich četli. Je rozdíl v hrdinech a hrdinkách a ne všem dostává se náležitého uznání světa.

Hezké dívky budou shánět reguty. San Francisco, Cal. Důstojníci na zdejší rekrutní stanici neví už co si počítí, aby vzbudili zájem amerických mladíků a získali je na vojnu. Podplukovník John H. Gardner, který jest ředitelem zdejší odvodní stanice, přišel tedy na myšlénku, která jistě spůsobí obrat. Dal do novin že přijme dvanaácte mladých dívek pro službu spolkové armády. V oznámení se přesně stanoví, že dívky musí býti "hezké inteligentní a přimlivé"; a praví že mohou vidělati peníze a při tom prokázati své vlastní velikou službu. Ku konci se dodává, že nemají se hlásiti žádné, které to bejrou na lehkou váhu, jak Gardner udává, má býti najat "štor" a v něm zřízena jakási výstava vojenského života v poli a v kasárnách. Dívky tyto tam mají pracovati a za každého vojáka kterého získají dostanou jeden dollar.

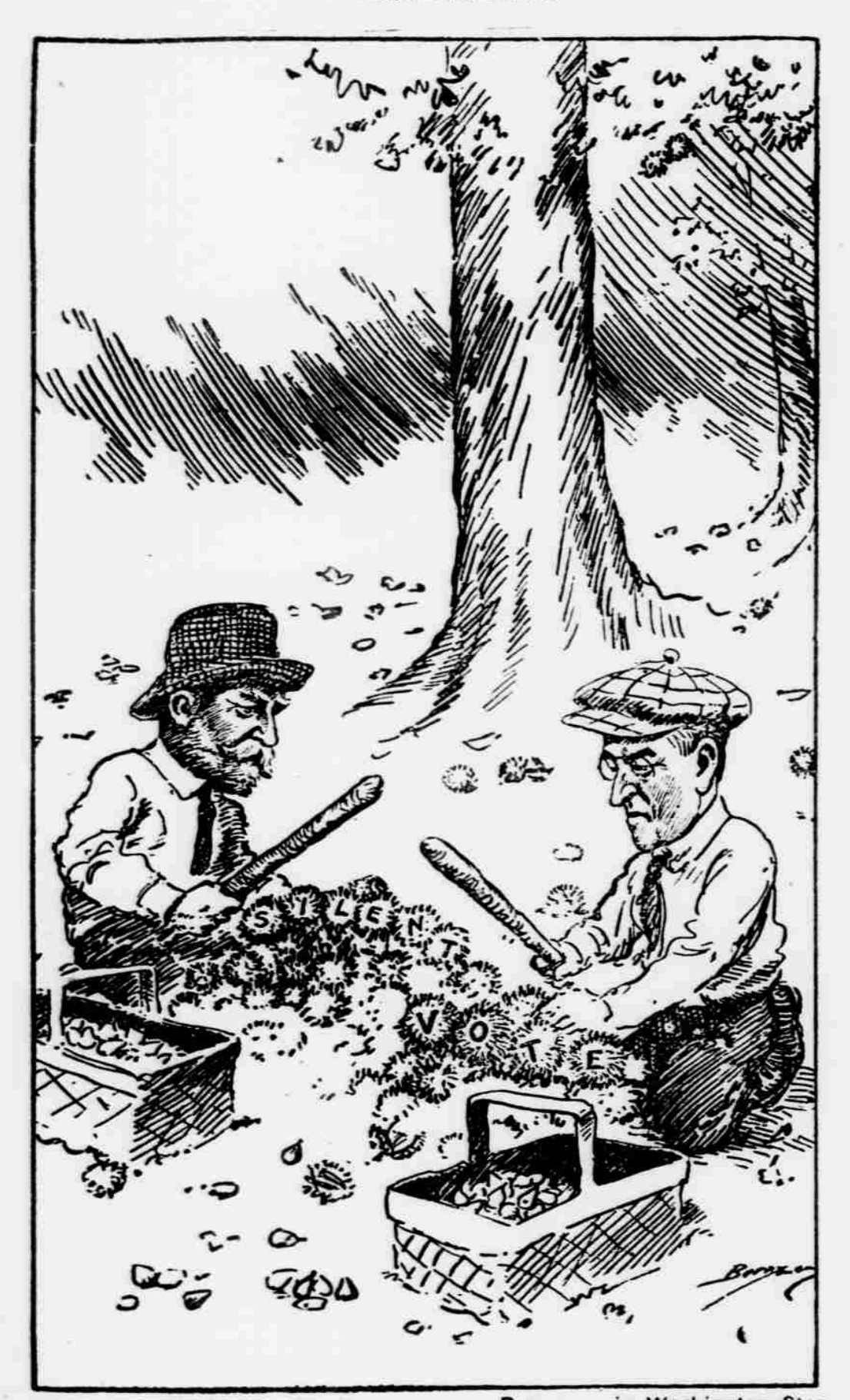
"Pomoc, neb zahynem! volá Rumunský Ferdinand. Některé časopisy mají ve zvyku hledati hrdinu nebo hrdinku při každém neštěstí nebo náhodě. Není tomu dávno co jistý časopis hledl jako velikého hrdinu muže, jehož hrdinství pozůstávalo v tom že odtáhl raněného strojvedoucího od hořícího vozu, když parostroj yl zastaven. Tento mladý muž nevystavoval svůj život žádnému nebezpečí a jeho čin byl prostý takový, jaký by byl vykonán kýmkoliv kolem se ubírajícím.

Nebylo tu zcela žádných příčin označovati jej jako hrdinu a byli to člověk soudný, jistě rděl se sám nad chvástavostí časopisů. Jest těžko rozuměti snaze amerických časopisů vytvářeti při každé příležitosti hrdiny a hrdinky a věnovati jim celé sloupce. Ale skutečným hrdinům a hrdinkám věnují jim velice málo pozornosti. Před nedávnem četli jsme v jistém časopise zprávu o jisté ošetřovatelce raněných, která zemřela následkem nákazy, kterou utrpěla si při ošetřování raněných vojínů. Byla to mladá žena, ze vznešeného anglického rodu a pro to dostalo se jí pozornosti tisku a poslána byla o úmrtí jejím do světa šestitřádková zpráva. Ale mladá tato žena byla skutečně hrdinkou a kolik takových hrdinek obětovalo životy své vznešené povinnosti, aniž by svět o tom zvěděl! Jistotně že veliké množství.

Jsou hrdinové a hrdinky, o kte

Na prodej v předních hostincích.

Dítky i dospělí. chválí výtečné vlastnosti Severova Silitele ledvin a jater (Severas Kidney and Liver Remedy). Čtete následující dopis: "Severův Silitel ledvin a jater pomohl mému osmiletému synu, který po osm dnů trpěl chorobou ledvinovou." F. Meyer, Rfd. No. 3 Weston Okla. — Zkuste tento lék v zánětu plíc anebo měchýře, zastaňte moč neb obtížného močení, naběhlých nohou a bolesti zad, jež přivodí svůj vzlyk z chorých ledvin, žloutenky a kyselosti v žaludku. Bezděčné močení u dítek, bylo často tímto lékem napraveno. Kupte si láhev ještě dnes v lékárně. Stojí 50c a \$1.00 kdyby váš lékárník nemohl vás obsloužiti, objednejte si jej přímo od W. F. Severa Co., Cedar Rapids, Iowa.

—Berryman in Washington Star.

—Weed in Philadelphia Public Ledger.